

Bilag til bet. og indst. vedr. grundlovens § 57 (Glistrup)

re dem. Højesteretssagfører Suenson var på dette – som på alle andre punkter, han procederede – aldeles uvidende om, hvad sagen drejer sig om, og kom derfor heller ikke ind på revisoropgørelsen. Og personligt blev jeg afskåret af landsretten ved kendelsen af 20. maj 1981, før jeg var nået frem til dette emne.

Revisor fortæller, at han til sagens behandling for byretten, altså i perioden april 1972 – 31. august 1977, skal have brugt 30.645 arbejdstimer, som han vil have betalt. Dette forekommer aldeles horribelt, når man betænker, at det revisionsfaglige, vi har fået fra denne revisor, stort set indskrænker sig til at tage fotokopier af konti i mit bogholderi.

Revisor har ikke bidraget mange tødder til at oplyse denne sag. Og at betale ham herved 4 mill. kr. for de almindeligt holdte bagvaskelsesskrivelser, som han har penslet ud over hundredvis af sider, er groft misbrug af statens penge. I al fald kan det aldrig blive mig, der – selv om jeg så skulle blive fundet skyldig – som tilnærmelsesvis skal betale så mange penge.

Vi må huske, at mit bogholderi blev forefundet fuldstændigt og intakt. Mine sagsmapper var i orden. Der har stort set ikke været noget regnskabsmæssigt fagligt arbejde, der skulle udføres eller er blevet udført – for at stable den foreliggende anklage på benene. Hvis man endelig mener, fiktionsteorien er korrekt, kunne anklagen på normal vis udfærdiges af politiets og anklagemyndighedens personale og de fornødne fotokopier fra mit bogholderi og korrespondance fremlægges. De foreliggende revisorrapporter som sådanne tilfører kun på ganske få og ubetydelige punkter sagen materiale, som er baseret på særlig revisionskyndig fagkundskab.

30.645 arbejdstimer svarer til 766 arbejdsuger à 40 timer. Da et normalt arbejdsår har ca. 45 arbejdsuger, vil det sige, at det makværk af revisionsrapporter, der er præsteret i byretssagen, skulle dække over 17 års arbejde for et normalt arbejdende menneske.

Og honoraret for disse 17 års arbejde er 3.514.741 kr. eller over 200.000 kr. pr. år. Når man betænker, at det er arbejde udført hovedsageligt i årene 1972 og 73, er det en løn på 2–3 gange så meget, som almindelige mennesker får.

Retten kan ikke i denne sag tage stilling til, hvorvidt staten skal betale denne ågerreg-

ning til revisor. Men retten må i al fald totalt afvise at overvælte blot en væsentlig del af disse kæmpebeløb på mig, der under alle omstændigheder er uskyldig i, at Lundgaard Andersen blev antaget, og i, hvordan han har tilrettelagt sit arbejde.

Af de 30.645 timer angives 11.178 timer anvendt på mine egne forhold, altså forhold I, der som bekendt har 10 underforhold. Gennemsnitligt er altså brugt over 1.000 timer på hvert enkelt af de år, som forhold I angår. Da arbejdet også her stort set har været indskrænket til at læse mit bogholderi og mine selvangivelser, er det himmelråbende ødsleri med timerne, hvis revisor og hans personale virkelig har kunnet bruge så mange måneders arbejde på hvert af de år, det drejer sig om. I øvrigt har landsretten nu frifundet mig for dele af forhold I, uden at det har influeret på, hvad jeg er dømt for at skulle betale.

Lige så vanvittigt er det at kræve betaling for 327 timers arbejde vedrørende Bent Markers-forholdet og de andre fantasital, som findes i den specifikation, som revisor omsider blev presset til at aflevere.

Ud over de hidtil behandlede beløb, som alene angår arbejde frem til 31. august 1977, kræver revisor 166.577,50 kr. for arbejde i perioden 1. august 1978 – 1. august 1980, altså for denne 25 måneders periode ca. 6.500 kr. om måneden i gennemsnit. Absolut set er der jo her tale om langt lavere beløb end de millioner, der svirrede for den tidligere periode. Men heller ikke her har revisors krav rimeligheden for sig. I langt de fleste af de 25 måneder, som der her er tale om, har revisors arbejde været 0. Og selv i de få måneder, hvor der overhovedet har været noget for ham at tilføje, vil de godt 6.000 kr. være en overdådig betaling for, hvad han har præsteret.

Skulle det blive aktuelt med at vælte nogen dele af revisors omkostninger over på mig, må der derefter under alle omstændigheder ske meget kraftige reduktioner – til små brøkdele – af de 1.582.692,60 kr., som landsrettsdommen pålægger mig at betale.

At skulle betale for eksempel 300.000 kr. af revisorregningen vil kræve, at jeg skal tjene 1,6 mill. kr. Med nuværende løn tager det mig de 12 år, jeg har tilbage, til jeg skal have folkepension. Af disse 1,6 mill. skal 900.000 kr. nemlig betales i skat. Af de tilbageværen-